

Văn Hóa Việt Nam Sau Thời Kỳ Đốt Sách

Trần Nhật Kim

“Đốt sách” đã trở thành một bệnh dịch độc hại trong giới lãnh đạo tại các quốc gia theo chế độ Phát xít và Cộng sản độc tài. Một câu hỏi được đặt ra: Tại sao những người cầm quyền của các chế độ này lại “đốt văn hóa phẩm ngay khi vừa chiếm được chính quyền” và thành phần nào làm lên cuộc xáo trộn được mệnh danh là “Cách Mạng Dân Tộc”. Một cuộc Cách Mạng đã đàn áp, giết hại những người cùng huyết thống có đời sống tốt đẹp hơn, được tuyên dương là “Giải phóng”.

Như vậy, mục đích của cuộc Giải phóng này là gì và Giải phóng cho ai?

Hành động thiêu hủy văn hóa phẩm đã trở thành ưu tiên hàng đầu tại các quốc gia, từ Đức Quốc Xã đến Liên Xô, từ Trung Quốc đến Việt Nam. Tùy thuộc vào quan niệm và sự hiểu biết của thành phần lãnh đạo, nhưng mục đích nhắm tới vẫn chỉ là phá bỏ những tập tục có từ trước, bất kể là tốt hay xấu, để lập ra những cái mới tùy thuộc vào tham vọng của kẻ cầm quyền. “Phá Tứ Cựu” là khẩu hiệu hành động của trào lưu cách mạng văn hóa Trung Hoa, là loại bỏ bốn thứ: “Tư tưởng cũ, Văn hóa cũ, Phong tục cũ và Tập quán cũ”, để lập ra những thứ mới, đã trở thành khuôn mẫu hành động cho đảng Cộng sản Việt Nam. Do đó: Hậu quả của hành động thiêu hủy Văn hóa sẽ đưa tương lai Dân tộc Việt đi về đâu?



Hiệp Định đình chiến ngày 20-7-1954 tại Genève, chia Việt Nam thành hai miền với hai thể chế khác biệt. Miền Nam theo thể chế Tự Do. Miền Bắc theo chế độ Cộng Sản nên hoàn toàn lệ thuộc vào Quốc Tế Cộng Sản, nhất là Trung cộng, từ chính sách xây dựng đất nước đến miếng ăn, cái mặc của người dân. Khi tuyên bố thành lập đảng cộng sản, ông Hồ đã xác định: “Lập trường của giai cấp công nhân và nền tảng tư tưởng của đảng chính là chủ nghĩa Mác-Lênin”.

Tại Đại hội lần thứ II vào tháng 2 năm 1951, ông Hồ nhấn mạnh:

“Trong giai đoạn này, quyền lợi của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của dân tộc là một. Chính vì “Đảng lao động Việt Nam” là đảng của giai cấp công nhân và nhân dân lao động, nên nó phải là đảng của dân tộc Việt nam.”

“Công nhân” trở thành giai cấp lãnh đạo, một thành phần yếu kém về kiến thức đã bị lôi cuốn bởi tuyên truyền, nhất là thành phần trộm cắp, bất hảo được xử dụng như một công cụ tiên phong vào giai đoạn đầu của cuộc cách mạng, đã gia tăng hận thù giai cấp trong xã hội Việt Nam.



Mặc dù Thực dân Pháp đã thua trận, Phát xít Nhật cũng không còn sau khi bị giải giới, Việt Nam cũng như các nước thuộc địa được Độc Lập theo Nghị Quyết của Đại Hội đồng Liên Hiệp Quốc. Khẩu hiệu “Bãi Phong-Đả Thực” vẫn được CSVN thực hiện, để thúc đẩy lòng yêu nước cuồng nhiệt của người Việt với ám ảnh “1.000 năm đô hộ bởi nước Tàu và 100 năm dưới sự cai trị của Thực dân Pháp”. Chính sách CCRĐ khởi đầu cuộc tằm máu thành phần địa chủ-phú nông, vì vậy nền kinh tế xuống dốc phải lệ thuộc vào Trung cộng. Một món

nợ phải trả qua nhiều thế hệ vẫn chưa chấm dứt, kể cả mất chủ quyền cũng như dân biển và cát đất vùng Biên giới phía Bắc.

Theo đường lối của Quốc tế CS: “*Cách mạng ruộng đất là điều kiện để giải phóng dân tộc*”, nên chính sách “Cải cách Ruộng đất” được triệt để thi hành tại khắp miền Bắc Việt Nam dưới sự giám sát chặt chẽ của Trung cộng. Để thi hành chính sách này, thành phần bần nông và cố nông được học tập đường lối đấu tranh giai cấp (đấu tố) và bị lợi dụng như một công cụ, gây hận thù thêm tàn khốc giữa người Việt với người Việt.

Theo chỉ thị của Trung cộng, các gia đình tại mỗi xã được phân chia thành: địa chủ, phú nông, trung nông, bần nông và cố nông với khẩu hiệu hành động: “**Trí, Phú, Địa, Hào - đào tận gốc tróc tận rễ**”.

Những gia đình bị đấu tố được ấn định với tỷ số 5%, theo đó trong 100 gia đình phải có 5 gia đình bị quy là địa chủ bị đấu tố. Trong 5 gia đình này phải có 2 gia đình bị quy là “cường hào ác bá” để lãnh án tử hình, bất kể là thành phần có công hay có tội, kể cả những người đã tiếp tay cho Việt Minh thành công chiếm quyền vào thời “Cải cách Mùa Thu”. Như trường hợp của bà Nguyễn Thị Năm (Hội Phụ nữ tỉnh Thái Nguyên), một ân nhân của đảng CSVN đã đóng góp vàng và tiền bạc cũng như che dấu các cán bộ cao cấp cộng sản, được ông Hồ trả ơn là người đầu tiên bị tử hình, nâng con số nạn nhân bị thảm sát trong chiến dịch Cải cách Ruộng đất “không tiền khoáng hậu” lên 172.008 người, trong có 123.266 người bị chết oan, không kể hàng triệu thân nhân của nạn nhân bị tru dập, khinh bỉ, sống ngoài lề xã hội.

Người Việt nhận ra bộ mặt thật của ông Hồ và đảng CSVN, đã trả ơn cho các ân nhân kiểu “ăn cháo đá bát”. Điều này chứng tỏ đám lãnh đạo đảng CSVN đã mất tính người. Như Trường Chinh (Đặng Xuân Khu) Tổng Bí thư đảng CSVN, đã đấu tố mẹ ruột. Ông Hồ Chí Minh, Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng Hòa đã ký ban hành sắc lệnh 151/SL ngày 12-4-1953, trong đó điều 12 đã ghi rõ: “*Những tài sản ruộng đất tịch thu thì đem chia cho nông dân.*” Nhưng trên thực tế, số tài sản chiếm đoạt được đã nằm trong tay đảng CSVN như một lợi khí để kiểm soát người dân qua hành động “bóp cổ túm dạ dầy”. Những gia đình nông dân phải vào Hợp tác xã do nhà nước quản lý, trở thành những người làm thuê để sống còn. Điều này chứng tỏ khi tuyên bố đảng CS là “**đảng của giai cấp công nông**” chỉ là sự lừa gạt.

Sau khi “cải cách ruộng đất” thành công, loại bỏ được thành phần địa chủ và phú nông khiến đảng CSVN trở thành chủ nhân ông giàu có quyền hành nhất. Đời sống người dân rơi vào tình trạng đói khổ, phải nghe theo đảng để có miếng ăn cái mặc, được diễn tả qua câu: **Bắt không quần phải không quần, Cho May-ô mới được phân May-ô.**



Một giai cấp quyền lực mới đã thành hình xuất phát từ thành phần cán bộ đảng cầm quyền qua móc ngoặc bè phái. Hình thức “Xin - Cho” được áp dụng triệt để dưới thời tem phiếu bao cấp. Cung không đáp ứng nhu cầu tối thiểu khiến đời sống xã hội đã nghèo càng nghèo hơn, sự chia rẽ trầm trọng hơn.

Vì tình trạng xã hội trở lên bất ổn, ngày 29-10-1956, tại Nhà hát Nhân dân Hà Nội, Đại Tướng Võ Nguyên Giáp, Ủy viên bộ Chính trị, thay mặt chủ tịch Hồ Chí Minh và Trung ương đảng chính thức công nhận sai lầm trong chính sách CCRĐ. Việc ông Võ Nguyên Giáp nhận sai lầm về CCRĐ, đã trở thành kẻ thế thân cho ông Hồ mặc dù ông Giáp đứng ngoài chiến dịch này. Để chối bỏ trách nhiệm cũng như phô trương uy tín, ông Hồ đã khóc xin lỗi nhân dân tại vườn hoa Ba Đình. Người Việt nhận ra dã tâm của ông Hồ qua giọt nước mắt giả dối sau khi đã đạt mục đích tiêu diệt được thành phần làm cản bước tiến nhuộm đỏ các nước thuộc Đông Nam Á châu mà Quốc tế Cộng sản (QTCS) giao cho ông.

Sau khi chính sách “Cải cách ruộng đất” đã loại bỏ thành phần địa chủ, phú nông bị gán cho là cường hào ác bá, ông Hồ lại theo chân Trung cộng, thực hiện chính sách “Trăm hoa đua nở” vào năm 1956 để loại bỏ thành phần trí thức. Các văn nghệ sĩ tại Việt Nam bị tru dập sau lời hô hào “trăm hoa đua nở” của ông Hồ, bị giam cầm trong các trại tù cải tạo hay lưu đầy nơi rừng thiêng nước độc thuộc vùng biên giới phía Bắc. Một chính sách đã phá vỡ quan niệm “Sĩ, Nông, Công, Thương” có từ nhiều thế kỷ. Theo đó, “Sĩ” gồm những người trí thức, có học vấn cao được coi trọng, là thành phần góp phần an dân trị nước được ưu đãi trước đây, đã bị tru

dập, khống chế, sống dở chết dở dưới chế độ cộng sản. Mọi loại sách báo thuộc dạng nghiên cứu chuyên môn, từ văn chương đến xã hội học, từ lịch sử đến địa dư của tư nhân cũng như tài liệu tàng trữ tại Thư viện Quốc gia đều bị đốt bỏ, khiến miền Bắc như bị “Tẩy não”, bị lôi cuốn dẫn dắt theo lời tuyên truyền của chế độ CS. Từ hành động đàn áp, giết người của ông Hồ và đảng CSVN, sát hại người Việt qua chính sách “Cải cách Ruộng đất-Đấu tố” và “Trăm hoa đua nở” gây nghi ngờ về con người thật của ông Hồ, nên cộng đồng người Việt đòi xét nghiệm DNA (Deoxyribonucleic) xác ông Hồ. Hơn nữa, như báo L’Humanite đăng tải vào ngày thứ Ba, 9-8-1932, Nguyễn Tất Thành (Nguyễn Ái Quốc - 1892-1932) bị bắt giam do can tội hoạt động cho cộng sản, đã qua đời tại trạm xá của nhà tù Hong Kong vào năm 1932 vì mắc bệnh lao phổi.

Như vậy, “Hồ Chí Minh là ai”, đã thay tên đổi họ dưới danh xưng Nguyễn Tất Thành (Nguyễn Ái Quốc)? Hay đây chỉ là hành động “Ve sầu thoát xác” theo dàn dựng của QTCS, cho Thiếu tá Hồ Quang (Huguang) thuộc quân đội Nhân dân Trung Hoa đóng vai Nguyễn Tất Thành? Đảng CSVN biết rõ điều này nhưng phải ngậm miệng, vì uy quyền của QTCS cũng như hào quang của ông Hồ vẫn còn giá trị lợi dụng, giúp đảng duy trì sự tồn tại. Một tập đoàn tham nhũng, với chính sách công an trị để bảo toàn vị thế cầm quyền hầu duy trì sự sống còn của đảng.

Nhiều người nhận định, Ông Hồ không phải là người Việt Nam vì trong lịch sử, từ thời dựng nước đến thời kỳ bị đô hộ bởi các triều đại Trung hoa, chưa có một người lãnh đạo Việt Nam nào có hành động tàn nhẫn, coi rẻ sinh mạng của chính đồng bào mình như Hồ Chí Minh. Trong 9 năm chống Pháp đến Tết Mậu Thân và cuộc chiến xâm lược miền Nam kéo dài 20 năm, đã gây tang thương cho người Việt từ Bắc vào Nam. Nguồn nhân lực hùng hậu hiếm có này, thay vì để kiến thiết giúp dân giàu nước mạnh, cộng sản miền Bắc đã sử dụng như một công cụ phục vụ cho chiến tranh vì quyền lợi của Nga Tàu, như Lê Duẩn phát biểu “Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, Trung quốc”.

Name	Dates	Description
Genghis Khan	1162-1227	Founder of the Mongol Empire, which at its peak covered 40 million km².
Hitler	1889-1945	German politician, leader of the Nazi Party, and Führer of Nazi Germany.
Stalin	1879-1953	First Premier of the Soviet Union, known for his role in the Soviet Union's victory in World War II.
Mao Zedong	1893-1976	Chinese revolutionary leader, founder of the People's Republic of China.
Pol Pot	1925-1978	Cambodian revolutionary leader, founder of the Khmer Rouge.
North Vietnamese Leaders	1945-1975	Leaders of North Vietnam, including Ho Chi Minh, who were responsible for the deaths of millions of South Vietnamese.

Trước hành động bất nhân của ông Hồ, đảng CSVN nghĩ gì khi bắt người dân phải học theo gương đạo đức và Tư tưởng của Hồ Chí Minh, trong khi ông Hồ tự thú nhận, ông không có tư tưởng nào vì mọi thứ đã do Mao Trạch Đông xếp đặt từ trước. Còn về gương đạo đức cá nhân ông Hồ, được chứng minh qua trường hợp những phụ nữ, từ Tăng Tuyết Minh kết hôn với ông Hồ bị bỏ quên, đến Nông Thị Xuân, phơi xác bên hồ Hoàn Kiếm khi ông Hồ muốn đổi món, hay những em nữ sinh vị thành niên miền Nam được đảng CSVN mang “Tiến” cho Bác trong thời chiến tranh Nam Bắc. Trong khi đó, câu chuyện về Nguyễn Thị Minh Khai vẫn để lại nhiều tai tiếng. Với thành tích đẫm máu giết hại người Việt sau 24 năm cầm quyền (1945-1969), **Thời Báo Ba Lan xếp hạng ông Hồ trong danh sách “13 nhà độc tài khát máu nhất của thế kỷ 20”**.(1)

Do hành động tàn nhẫn cướp của giết người, tù đầy quân cán chính Miền Nam, CS Hà Nội đã lộ nguyên hình là một tập đoàn tàn bạo mất nhân tính, để rơi chiếc mặt nạ “Giải phóng miền Nam” mà thực chất chỉ là là một cuộc xâm lược, cướp bóc chiếm đoạt. Với thành tích này, **Hồ Chí Minh và Lê Duẩn được ghi nhận là “Hai con quỷ” trong lịch sử nhân loại**. (Nguồn: Đàn chim Việt) (2)

Sự hủy hoại tận gốc rễ văn hóa dân tộc với khẩu hiệu “Bài trừ Văn hóa nô dịch” vào thời Hồ Chí Minh sau 1954 tại Hà Nội được Lê Duẩn tiếp nối sau ngày 30-4-1975 tại Sài Gòn dưới khẩu hiệu “Bài trừ Văn hóa đồi trụy phản động”, một cuộc phát động rầm rộ từ hàng cùng đến ngõ hẻm, thiêu hủy mọi loại sách báo, của tư nhân hay tại Thư viện Quốc gia. Người Việt đã nhìn rõ hành động bán nước của tập đoàn lãnh đạo đảng CSVN khi Hồ Chí Minh ký sắc lệnh 146/SL ngày 10-8-1946 về những nguyên tắc cơ bản của nền giáo dục mới, một hành động chỉ nhắm vào mục đích mà không lường tới hậu quả. Ông **Nguyễn Phú Trọng đã theo vết xe cũ của ông Hồ khi nói tiếp phá hủy văn hóa dân tộc để chiêu lòng Trung cộng để bẻ Hán hóa**, khi ban hành sắc lệnh số 147/SL về tổ chức bậc học cơ bản, khiến văn hóa dân tộc có từ ngàn năm trước đang trên đường phá sản dưới tay của những kẻ không có tinh thần vì quốc gia dân tộc.

Chính sách “thieu hủy văn hóa” được tiếp nối theo hình thức mới ít ồn ào nhưng vô cùng thâm độc dưới thời Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng, đã phá bỏ văn hóa dân tộc tận gốc rễ. Ngày 20-11-2017, Phó Giáo sư Tiến sĩ Bùi Hiền, nguyên Hiệu phó trường Đại học Sư phạm Ngoại ngữ Hà Nội, đề xuất cải tiến chữ Việt qua tác phẩm “Ngôn ngữ ở Việt Nam”. Theo ông Nguyễn Hoàng Hân, thuộc Viện nghiên cứu tài nguyên Biển Đông cho hay, cách thay đổi các Nguyên âm và Phụ âm trong bộ chữ cái của tiếng Việt nêu trên do: *“Cục Ngôn Ngữ của Trung quốc” soạn thảo vào tháng 3-1998. Văn kiện “cải tiến mẫu tự tiếng Việt theo âm của tiếng Trung hoa do Ông Dương trao tay cho Nguyễn Phú Trọng ngày 12-1-2017 để loại bỏ ngôn ngữ Việt hầu để Hán hóa Việt Nam.”* (3)

XHCN Việt Nam là một nước độc tài đảng trị, mọi chính sách phải được Tổng Bí thư cũng như Bộ Chính trị chấp thuận. Do đó, Tiến sĩ Bùi Hiền chỉ đứng tên thi hành việc thay đổi cách viết chữ Việt. Có thể Tiến sĩ Bùi Hiền được hưởng chút ân huệ trả công, nhưng lợi bất cập hại, vì danh dự của ông và văn bằng Tiến sĩ, nếu có, đã bị dây bản, khiến ông khó có thể tự hào góp mặt trong hàng ngũ giới khoa bảng chân chính trong nước. Từ hành động “thay đổi cách viết chữ Việt” của TS. Bùi Hiền theo lệnh của Trung cộng đến cuộc cải cách chữ Việt với mục tiêu mang cộng nghệ vào ngôn ngữ của GS. Hồ Ngọc Đại, xử dụng trẻ nhỏ như vật thí nghiệm. Tất cả những hành động trên đã chứng tỏ những người mang học hàm Tiến sĩ, Giáo sư này chỉ là những kẻ vì đảng mà không màng tới an nguy của dân tộc. Thành phần lãnh đạo đảng CSVN đang ở đâu không nhận ra sai trái này, hay cũng chỉ là những kẻ chỉ biết tuân theo lệnh của Trung cộng?

Chính sách “**Trăm năm trồng người**” của ông Hồ khiến tuổi trẻ có nhận thức sai lầm, vì họ được hướng dẫn một nền **giáo dục không cội nguồn**, nhất là khi tài liệu sách báo mọi ngành bị thieu hủy từ năm 1954 tại Hà Nội đến Sài Gòn năm 1975. Đứng ra, mục đích của giáo dục là hình thành nhân cách của con người, được uốn nắn về căn bản đạo đức từ thuở ấu thơ trong gia đình đến học đường, và noi theo gương sáng của tiền nhân từ thời dựng nước và giữ nước. Vì vậy, “Sử ký và Địa lý” là môn học cần phải duy trì, để các thế hệ tiếp nối biết giá trị “một tác đất là một tác vàng”. Về chuyện **bỏ môn sử trong chương trình học**, nhà giáo Nguyễn Thị Minh Trâm đã nhận định về nguyên nhân khiến Văn học Việt Nam nghèo nàn, xuống cấp như hiện nay:

“Khi quyền lực vào tay kẻ bất tài, con đường học vấn bằng ưu tiên, học giả bằng cấp... sẽ là đại họa cho dân tộc. Giáo dục hôm nay không hình thành nhân cách tử tế mà toàn gieo vào đầu trẻ lối sống mông lung, ảo tưởng, thực dụng, ngu dần... Gần 100 năm dưới sự lãnh đạo của đảng CS, dân tộc Việt Nam đang đi về đâu khi lịch sử Việt Nam không có thật và chứa đầy dối trá? Thật ra, không học sử, dân Việt Nam sẽ trở lại thời kỳ trước 1945, toàn dân là nô lệ..., khác là trước 1945 làm nô lệ tiếp cận văn minh Tây phương, còn bây giờ cho bọn man rợ mọi rợ!...” (4)

Ngay cả giới văn nghệ sĩ chân chính đã một thời phục vụ chế độ, cũng bị đảng CSVN trù dập, sống dở chết dở. Một xã hội chỉ dành cho kẻ dốt nát, xu nịnh đã không có chỗ đứng cho người lương thiện tài năng. Như trường hợp giáo sư Chu Hảo sau khi nghỉ hưu, đã cho xuất bản “bản dịch” của tác phẩm “Đường về Nô lệ” (The road to Serfdom): của tác giả người Áo, Friedrich A. von Hayek xuất bản tại Anh năm 1944, với nội dung: *“Nền kinh tế kế hoạch hóa, tập trung quan liêu bao cấp, do nhà nước thống nhất quản lý sẽ tất yếu dẫn toàn xã hội đến tình trạng nô lệ”*. (Dịch giả: Phạm Minh Ngọc) (5) Tạp chí The Reader’s Digest giới thiệu tác phẩm này là “Một trong những cuốn sách quan trọng nhất trong thế hệ chúng ta”, một cuốn sách bán chạy nhất tại Hoa Kỳ từ tháng 4 đến tháng 7 năm 1945. Rất tiếc, Giáo sư Chu Hảo bị kỷ luật vì có thiện chí, đã bị đảng CSVN trù dập khi xuất bản bản dịch của tác phẩm này. Điều này chứng tỏ đảng CSVN từ ngày thành lập đến nay, đã không quan tâm tới tương lai dân tộc, và những người trí thức chân chính không thể sống và phát triển dưới chế độ độc tài này, ngoại trừ những kẻ biến chất chỉ biết cúi đầu để được vinh thân phì gia.

Hậu quả của **chính sách “Ngu dân hóa”** qua hành động đốt sách, tù đầy người trí thức, đã phá vỡ văn hóa dân tộc Việt từ ngày tiếp thu Hà Nội năm 1954, và lập lại tại Sài Gòn sau ngày 30-4-1975. Chỉ mới hơn bảy mươi năm dưới ách cai trị độc tài đảng trị của CSVN khởi đầu từ Hồ Chí Minh đến Nguyễn Phú Trọng, đã phá vỡ văn hóa dân tộc Việt được xây dựng từ nhiều thế kỷ. Văn hóa dân tộc trở lên bằng hoại khởi đầu từ thời Hồ Chí Minh với chính sách “Đấu tố - Cải cách ruộng đất”. Con tố cha mẹ, vợ tố chồng, người làm tố chủ... một hành động vu khống, xuyên tạc tàn nhẫn nhất đã phá vỡ nền tảng gắn bó gia đình cũng như hủy hoại tình nghĩa đồng bào. Giáo dục xã hội ngày càng xuống cấp. Ra đường khó thấy hành động thiện lương. Với lối

sống “**giả dối được coi là bình thường**” như hiện nay khiến đạo đức xã hội bị tha hóa. Chúng ta không ngạc nhiên khi đối diện với nhóm chữ “Vô Cảm” thường được quy kết cho thành phần trẻ tuổi. Thực ra, với chính sách “Trăm năm trồng người” dưới thời Hồ Chí Minh và đám cán bộ tay chân, đã dàn dựng tẩy não người dân với ảo tưởng “Thế giới Đại đồng”, biến con người thành công cụ chỉ biết có đảng và vì đảng CS, đã **khai tử tinh thần quốc gia dân tộc** cũng như tình nghĩa đồng bào lá lành đùm lá rách. Tình trạng “Vô cảm”, xuống cấp về đạo đức thường thấy trong giới lãnh đạo đảng CSVN qua hành động tham nhũng cửa quyền đã ảnh hưởng tới mọi mặt trong sinh hoạt xã hội, đã **hủy hoại nhận thức của nhiều thế hệ tuổi trẻ**, một hành động đã di hại tới nền tảng giáo dục, đạo đức hiện tại. Sự giả dối hiện diện trong mọi ngành, từ Y tế đến Giáo dục..., đã biến đổi lương tâm của con người. (6)

Sau hơn bảy mươi năm cầm quyền của đảng CSVN, một thời gian quá dài để người Việt nhận biết về bản chất phá hoại của CSVN. Như nhận định của Tổng Thống Nga, ông Boris Yeltsin:

“Công sản không thể nào sửa chữa, mà cần phải đào thải chúng nó”.

Trần Nhật Kim

Chú thích:

Hình và Tài liệu tham khảo trên mạng Bách khoa mở (Wikipedia)

(1) 13 Bloody Dictators of the 20th Century

Nguồn: <http://oddstuffmagazine.com/13-bloody-dictators-of-the-20th-century>

(2) History's greatest monsters – Hồ Chí Minh và Lê Duẩn: Hai con quỷ trong lịch sử nhân loại

(Đàn chim Việt – Mạc Việt Hồng)

(3) Chiến lược xóa tiếng Việt: Nguyễn Hoàng Dân <https://huongduongtxd.com/chienluocxoatiengviet.pdf>

(4) Nguyễn Thị Minh Trâm: Nhận định về giáo dục Việt Nam hiện tại <https://bacaytruc.com/index.php/13362-dien-r-tac-gi-nguy-n-th-minh-tram>

<https://bacaytruc.com/index.php/13362-dien-r-tac-gi-nguy-n-th-minh-tram>(5) Đường về nô lệ (The Road to Serfdom) (Bản dịch: Nguyễn Minh Ngọc – Talawas) Nguồn: <http://www.iea.org.uk/files/upld-publication43pdf?pdf> *Tạp chí The Reader's Digest giới thiệu tác phẩm này “Một trong những cuốn sách quan trọng nhất trong thế hệ chúng ta” đã góp phần đưa Hayek trở thành nhân vật danh tiếng và công trình của ông trở thành cuốn sách bán chạy nhất tại Mỹ từ tháng 4 đến tháng 7-1945

6) Văn hóa và lối sống đang giết dần dân tộc Việt Nam.

<https://www.facebook.com/tuoitre.vn.org/video/van-hoa-va-loi-song-dang-dan-giet-dan-toc-viet-nam/2285874364965275/>